

νωλιὸς δίνειν καὶ παραδίνειν καὶ πουλεῖ τοῦ ἀνωθεν προεστοῦ τῆς κυρίας μας τῆς Καπέλας τὰ ἐμι / σὰ χωράφια ἀπὸ τὰ ἀνωθεν ο διὰ ρεάλια τέσσερα ἥγου 4/ καθὼς ἐσιαστήκασιν ἀναμε / ταξύν τος καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοϊβονταλίκιν τὰ ὅποια χωράφια νὰ τὰ κάνην ὁ αὐτὸς Φαρα / γγάρης παντοτινὰ παιδίω παιδιῶν του καὶ νὰ τὰ σπέρνην χειμωνικὰ κατὰ τὴν τάξιν ὅντα σπέρ / νουνται ὅλα τὰ σύνμπλια καὶ εἰς τὴν νιτράδα ποὺ ἐθέλασιν κάμου τὰ αὐτὰ χωράφια νὰ μοιρά / ζεται ἡ νιτράδα νὰ παίρνει ὁ Φαραγγάρης τρία καὶ ὁ πατέρας ἔνα ἥγου νὰ γροικᾶταιν ἐν / τριτεία ἀπὸ πάσαν τέσσερα τὸ ἔνα καὶ ἡ πάρτην τοῦ πατέρα ποὺ θέλει πάρειν ἀπὸ τὰ αὐτὰ / χωράφια νὰ εἴναι κρατημένος ὁ αὐτὸς Φαραγγάρης νὰ τὴν ἐφέρνην εἰς τὸ μοναστήριν μὲ ἐδικές του / δξοδες. Προμετάροντας ὁ ρηθεὶς Φαραγγάρης νὰ εἴναι κρατημένος νὰ τὰ σπέρνην τὰ αὐτὰ χωρά / φια ὅντας σπέρνουνται καὶ τὰ ἀποδέλοιπα τὰ σύνμπλιάν τος. Εἰ δὲ καὶ ἥθελε σπαρθοῦν τὰ σύν / πλια καὶ αὐτὰ ἐθέλασιν τὰ ἀφήσειν ἀσπρα νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ τὰ δώ / νουσιν ἀλλοῦ νὰ τὰ κάνουσιν. Εἰ δὲ πάλι εἰσὲ καιρὸν ὅποὺ νὰ μὴν ταιριάζουσιν νὰ μοιρά / ζουνται τὰ αὐτὰ χωράφια νὰ παίρνουσιν τὰ ἐμισὸν οἱ πατέρες τοῦ μοναστηριοῦ καὶ / τὰ ἄλλα ἐμισὸν ὁ Φαραγγάρης καὶ ἔτζιν νὰ τρέχην κληρονομικῶς. Τὴν ὅποια τιμὴν τῶν / αὐτῶν ἐμισῶν χωραφιῶν ὄμοιογά ὁ ρηθεὶς Φαρακάρης πώς τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλαβέν τα / καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἔναν ἀσπρον καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅ / που νὰ βρεθῇν κανεὶς νὰ δώσην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα εἰς τὰ αὐτὰ χωρά / φια δημπλιγάρεται ὁ αὐτὸς Φαραγγάρης νὰ ντεφεντέρην καὶ νὰ ἀπολογᾶταιν εἰς πᾶ / σαν ἐναντίο καὶ τὰ ἔξης κληρονομικῶς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν βάζουν καὶ ὀξιόπιστους / μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ γειρός τος.

/ <Τζώρτζης Καντζηλλάριος μάρτυρας εἰς τὰ ἀνωθεν παρακα / λεμένος ἀπὸ τὰ ἀνωθεν μέρη—

/ —'Εγώ 'Αντερέας Μαράκη μαρτυρῶ τάνωθε— —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

βίαν του ἡ κερά / Μαρούλα λέγοντας τὸ πώς νὰ ἔχῃ καὶ νὰ τῆς εύρισκεται ἀπὲ γονικόν της ἔνα / σπίτι χαλασμένον καὶ μὲ τὴν αὐλήν του χαλασμένην πανταπάσης εύρισκόμενο / εἰς τὸ μέρος ἔξωθεν τῆς πόρτας τῆς ἐβριακῆς τὸ σύνυπλιο τοῦ μάστρου Κωστα / ντῇ Μαγερόπουλου καὶ Τζενεβρίνας γυνῆς ὑστέρης ποτὲ Μιχελῆν Στελιανοῦ καὶ / Γιωργάκην Μικέλε καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὅποιο σπίτιν καθὼς εύρισκε- / ται χαλασμένον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ περιαυλές του καὶ μὲ τὸν ἀγέραν / του καὶ μὲ πάσαν του δικαίωμα ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ ἄνωθεν κερά Μαρούλα τὸ δίδειν / καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεικ τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Κωσταντῇ Μαγερό- που / λου ο διὰ ρεάλια τρία ἥγουν 3/ καθὼς ἔβαλαν καὶ ἐποκόψασίν τον τὸν / μα- στρὸ Γεώργην τοῦ Γιακουμῆν καὶ μαστρὸ Μανώλην Ροδίτην τὴν ὅποια πληρω /- μὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ / καὶ αὐλῆς / καθὼς τὰ ἐστιμάρασιν οἱ ἀποκοπταὶ καθομολο / γᾶ ἡ ἄνω εἰρημένην πουλήτρα πώς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χείρας / τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν τοῦ μαστρὸ Κωσταντῇ καὶ κράζεται πληρωμέ- νην καὶ ζεπληρωμέ / νην ὡς ἔνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὰ παραδίνειν νὰ τὰ κτίνσην καὶ νὰ τὰ τελειώ / σην καὶ νὰ τὰ κάμην ἔως θέλειν καὶ βούλεται ώς σπίτιν α ἐδικάν του καὶ ἀγορά τους που / λήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἔξῆς. Καὶ διὰ κκνέναν καιρὸν / ὅποιο νὰ ἥθελε εύρεθῆν κανεὶς νὰ δώσην πείραξιν ἡ νὰ γυρέψην δικαιώματαν / διὰ τὸ αὐτὸν σπίτιν / καὶ αὐλὴ / διπ- λιγάρεταιν ἡ αὐτὴν πουλήτρα καὶ τὰ καλά της νὰ μαν / τινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην τὸν ἄνωθεν ἀγοραστῆν κληρονομικῶς καὶ τὰ ἔξῆς. Εἰς / ὅλο τὸν ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βάνοντας / καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεν- τίας ρεάλιν ἀνάμισυν ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὸ ζημιοῦται τὸ ὁ / ποῖο τὸ ἐπούλησεν ἡ ἄνωθεν κερά Μαρούλα καὶ μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀρχουν της τοῦ σινιόρ / Γιραρδῆν ἀπο- γράφοντας καὶ ίδιοχείρως του καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια.

/ —Μάρκος Γιραρδῆς ἀπογράφω διὰ ὄνομα τῆς γυναίκας μου πώς στέργει καὶ / βεβαιώνει τὰ ἄνωθε — — —

/ —Χρουσῆς Σουμαρίπας μάρτυρας — —

/ —'Αντώνης Μαρτζέλας μάρτυρας —

/ —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

